

Budapestre vonatkozó ujságcikkek

Szerző:

Cím:

A nyaraló Budapest

Forrás:

Világ

Br

(Helv)

1918 VIII. 11

(Idő)

(Köt. v. füz.)

(O

Osztályozás

Tárgy

796:613.7

Hely

Idő

1918

Személy

A nyaraló Budapest

könyvecskével.

(A Világ tudósítójától.) Egy nyelv szótárában sem találom meg ezt a szót: „nyaralni”. Miért? Csak a magyar pszichében tombol annyira a természetimádás, hogy nyáron szükségszerűen ott hagyják városi köházaikat és a szabadba költöznek? Ezt aligha hisszük el, ha lelki szemünk előtt megjelenik a fürdőhelyen is füstös kávéházban üdülő és alszó magyar, szemben az egyréteit parizerhéljjal meg zsíros papirossal — ámbár szabad vasárnapján is rucksackkal, szöges cipőben hegyetmászó „Naturfecht” német kereskedő. És úgy hisszük, épp itt rejlik a „nyaralás” szó kizárólagos magyar létének az oka. Magyar ugyanis általában tulságosan lusta és kénszemes arra, hogy például az év összes 52 vasárnapján a szabadba záródokoljon, ő inkább kiválaszt magának 4 usque 8 hetet és akkor egy szuszra rójjá le kötelező adóját a természettel és szervezetének egészségével szemben.

Ezen kis nyelvpszichológiai kitérés után próbáljunk lepergetni egy rövid kis filmet, ugynevezett „természetes” arról, hogy hol is nyaral 1918-ban Budapest.

Már márciusban ellepte a környéket a nyári lakást keresők áradata. Mert utazni ugy-e ma nem lehet, azaz csak nagyon nehezen, liszt-, zsír- és cukorporciók kivételével, a Tatra számára rendezett vallási viszonyokkal és elképzelhetetlenül magas protekciókkal, a cseh fürdők számára orvosi bizonyítvánnyal és szabályozható gyomorigényekkel, a Balaton számára pedig egy legalább 5—6 számjegyösszegre vonatkozó csekk-

Sokgyerekes családok számára tehát marad a környék, Budapest drága, szép, hegyes, völgyes, erdős, rétes, nagyszerű levegőjű környéke. Most még csak július van, ugy-e, még hozzá július, Budapest környékén azonban nincs több kiadó szoba. Nincs. A környék megtelt, mint egy rozoga villamos, legfeljebb félrapra lehet kiráncolni egy rozoga villamos, legfeljebb félrapra lehet kiráncolni és zónázni benne, bosszúból teleszórva zöld papírral meg zsíros papirossal — ámbár a mai parizertől nem is lesz zsíros a papiros.

A margitszigeti nagyszállótól például ma telefonon tréfából megkérdeztük, hogy kaphatunk-e 15-ére fürdőszobás lakosztályt. Az irodakisasszony „fürdőszoba” hallatára elnevette magát. A nagyszálló fürdőszobái ugyanis kifogástalan magaviseletük jutalmául, lakószobákká avasztak. Ha a háború még soká tart, berukkolnak a közhasználat szolgálatára a speizok, fűskamrák és tyukolák is, mely öltetemet jövőre tényleg gyümölcsöztetni fogom az illetékeseknél. Hátha Ilymódon én is jutok nyári lakáshoz.

Az árak? A szigeten például mansard — paron III. emeleti szoba már 4 koronáért kapható. Rendes, egyágyas szoba 6—8—11, kétágyas 15—20, előszobás 25—30 korona. Ez egy hónapra 840 korona borraavalók nélkül. Ha ehhez hozzágondoljuk a margitszigeti nagyvendéglő csinos árait, feltétlenül elismeréssel kell adóznunk a Margitszigeten nyaraló polgártársaink háborús üzleti talentumai iránt.

A Hűvösvölgyben egy nagykiterjedésű család boldogan hengezte el nekem, hogy mily komikusan olcsón jutottak ötszobás csinos lakásukhoz. Mindössze 7000 koronát fizetnek. Csekély hétezer koronát. Egy miniszteri titkárnak ennyiből kell meg-

élnie egy éven át, etetni, ruházni, taníttatni, szórakoztatni a családját — sőt nyaraltatnia is.

Kisebb lakáshoz már 3—4—5000 koronáért is hozzá lehetett jutni — persze márciusban, vagy még korábban — de egyáltalában nem voltak ritkák a 10—12.000 koronás árak.

S amellett a Hűvösvölgyben még jó, ott még is térül-fordul néha egy-két szelid, de tulzsufolt 83-as. Azonban mit szóljanak azok, akik az aggkori, végelgyengülésben tengődő fogaskerekűn teszik kockára napi munkájuk végeztével az életüket és élelmüket? A svábhegyi szállóban mégis 20—25 korona egy szoba napi ára és még sincs üres szoba.

És mit szóljanak a budakesziek, szegények, a Király-utca levegőre, teire szomjas népe? Erdő az van, de a svábok szemtelensége kezd fantasztikus arányokat ölteni, por is vag bőven, viszont tej az nincs, mert ami van, az csak cukor, liszt, petróleum, dohány és egyéb drágaságok árán kerül elő a — vizeskancsóból. Mert a szegény, ártatlan Riskának és testvéreinek bizony édeskeves köze van hozzá. És ha mindezek dacára mégis hozzájutna valahogy néhány deka súlytöbblet a budakeszi fürdővendég — ugyis leadja az egészet a középkorból ittfeljuttatott és „omnibusz”-nak címzett lelkelkirázó alkotmányon.

Hát így nyaral ma Budapest, Budapestnek az a wertheimszekerény-tulajdonos része, melynek módjában áll nyaralni. Te pedig, pesti polgár, ki sóhajtozva, törlőd verejtékező homlokod és tested, szived egész melegével „nyaralni” vágyasz, mondj le il ykába reményekről. Nyaralni, az ma csunya szó. Dobd ki a szótáradból és maradj otthon szépen.